1948-02-24

SENDER
Elisabeth Mackie

RECIPIENT
Louise Brønsted

FACTS

Document type:
Letter

Language:
Da

Date explanation:
Datoen er skrevet øverst s. 1

General comment:
Det vides ikke, hvad Christine Mackie fejlede.
Johannes Brønsted/Onkel Magister døde i 1947.
Elisabeth/Putte Mackies agent kendes ikke.

Archive:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske Arkiv. BB8427

Trykt udgave:
Nej

Provenance:
Gave til Østfyns Museer fra en efterkommer af Louise Brønsted

TRANSCRIPTION

24 - 2 - 48

Kæreste Tante Lugge,
Tusind Tak for dine kærlige Breve i Dag til Morgen, jeg vidste jo nok fra Ellen at Mor var syg, - og i forrige Uge - sendte jeg hende 50 Kr så hun havde lidt extra, - hun må hellere få nogle flere når hun kommer ud, tror du ikke vi skulde sende hende et eller andet Sted hen på Rekreation når hun er stærk nok; ved du noget Sted i omegnen hvor hun kunde være og være sikker på varme og god Mad? -
Jeg har længe gerne villet skrive til dig, men jeg ved jo hvor bittert og dybt dit Savn er, - så jeg vil nøjes med at sige dig, at jeg har fulgt dig i Tankerne og tænker meget på jer alle.
Jeg tror du har meget ret i hvad du skriver om Mors nerver, det gjorde et voldsomt og næsten bidende Indtryk på Mor da i mistede Onkel Magister, fra hendes første Brev om det, sporede jeg en angstfornemmelse som er gået igennem alle Brevene siden, - jeg har så gerne vildet afhjælpe den Fornemmelse, men har egentlig følt at det var uklogt at omtale det - og det har vist været forkert af mig, Jo jeg har i Stædet slået en lettere Tone an, - men i eller vi som er så kolosalt Følelsesbetonede skulde hellere altid tale ud, - trods alt er omveje de mest ubehagelige, så sært det lyder. -
Jeg kæmper en stadig Kamp for mine Tourneèr, jeg har tilbud på ti Uger næste Saison og otte i denne men det er så vanskeligt at klare alle Skær med Transport Unions strejker og svingende Marked Tendenser det lyder jo utroligt men man må rette sig efter den Slags, - min agent her i Østen er ved at blive vanvittig over de sindssyge Forhold, jeg vilde så gerne sige en Tid til at komme hjem i men endnu er det umuligt -
Nete er jo kommen ind for at se til Mor, det var vel nok sødt, - jeg er Bes grænseløs taknemmelig fordi hun er så sød og god ved mor, - hils hende tusinde gange. -
det er ikke usundt søde Ta Lugge at være sammen med dig, - men jeg forstår så godt hvad du mener, - men måske hjælper mor dig mere end vi aner. -
Tusind Tak for alt hvad i gør for Mor - og de kærligste Hilsner til jer alle
Putte.

24-2-48

Kareste Tante Lugge,

Tusind Tak for dine kær-
lige Breve i dag til Mogens,
jeg vidste jo nok fra Ellen
at Mor var syg, - og i forige Uge
sendte jeg hende 50 Kr så
hun havde lidt extra - hun
må helbrede på nogen flere når
hun kommer ud, hvor dit ikke
vi skulde sende hende et
eller andet Sted hen på Re-
kreation når hun er stærk nok.
ved du noget Sted i omegnen
hvor hun kunde være og

være sikker på Varme og god Mod?

Jeg har længe gerne villet skrive til dig, men jeg ved jo hvor bittert og dybt dit Savn er, – så jeg vil nøjes med at sige dig, at jeg har fulgt dig i Tankerne og Tanker meget på jer alle –

Jeg tror du har meget ret i hvad du skriver om Mors nerver, det gjorde et vældsomt og næsten kildende Indtryk på mor da i mindelse Onkel Majesteet, fra hendes første Brev om det, spøgede jeg en angst fornemmelse som er gået igennem alle Brevene siden, – jeg har så gerne vildet afhjælpe den Fornemmelse, men

har egentlig følt at det var ubehagt at omtale det — og det har vist været forkert af mig, for jeg har i stedet slået en lettere Tone an, — men i sker vi som er så tolasalt Følelses-betonede skulde hellere altid tale~~s~~ tid, — Trods alt er omvejen de mest ubehagelige, så sært det lyder, —

Jeg kæmper en stodig Kamp for mine Tourneér, jeg har tilbud på ti Ugers næste Saison og atte i denne men det er så vanskeligt at klare alle Skær med Transport Unions Strejker og svingende Marked tendenser det lyder jo ubetaligt men man må rette sig efter den Slags, — min agent dus: Ostem er ved at blive vanvittig over de sindsyge Forhold, jeg vilde så gerne sige en tid til

at komme hjem i men endnu
er det umuligt —

Nille er jo kom-
men ind for at se til mor, det
var vel nok sødt, — jeg er
bes grænselas taknemmelig for di
hun er så sød og god ved
mor, — hils hende tusinde
gange. —

det er ikke usandt sødt
Ja ligge at være sammen med
dig, — men jeg forstår så godt hvad
du mener, — men måske hjelper
mor dig mere end vi andre. —

Tusind tak for alt hvad
i gør for mor — og de kærligste
hilsner til jer alle
Puttes.